

Yhden aksentin menetelmä - το μονοτονικό σύστημα

1. Vuoden 1982 kieliuudistuksen jälkeen kreikan kielessä on käytössä vain yksi aksenttimerkki, οξεία (acutus), joka kirjoitetaan painolliselle tavulle: καλός, τραπέζι, άνθρωπος, οικογένεια, καρέκλα.

Yksitavuisille sanoille ei aksenttia kirjoiteta, paitsi kohdassa 2. mainituissa poikkeustapauksissa. Esimerkkejä: το φως, να το, πριν, γεια σας, για, πιο, ποιος.

2. Seuraavissa tapauksissa aksentti kirjoitetaan yksitavuiselle sanalle erotuksena samoin kirjoitettavasta sanasta, joka tarkoittaa jotakin muuta:

η	feminiinin määräävä artikkeli	ή	tai
που	että	πού;	missä, minne
που/πως	joka, jossa, jolloin, kun	πώς;	kuinka, miten

3. Feminiinin epämääräinen artikkeli μια lausutaan yhtenä tavuna, joten sille ei merkitä aksenttia, lukusana μία (yksi) lausutaan kahtena tavuna ja sillä siis on aksentti.
4. Possessiivipronomini kirjoitetaan sen sanan jälkeen, johon se viittaa ja sille ei merkitä aksenttia. Sen katsotaan olevan edeltävän sanan tavu tai osa. Tästä on seurauksia kolme- tai useampitavuisille sanoille, joiden paino on kolmanneksi viimeisellä tavulla. Tilanne voi johtaa sekaannuksiin lauseissa, kuten: ο πατέρας μου μου είπε, isäni kertoi minulle. Ainoastaan tässä tilanteessa aksentti merkitään yksitavuiselle persoonapronominille, joka seuraa posessiivipronominia: ο πατέρας μου είπε, mutta: ο πατέρας μου μου είπε.
5. Aksentti voi olla ensimmäisellä tavulla (οξύτονον), toisella tavulla (παροξύτονον) tai kolmannella tavulla (προπαροξύτονον). **Aksentti ei koskaan ole edempänä kuin kolmannella tavulla.** Jos kolmetavuista sanaa, jonka aksentti on kolmanneksi viimeisellä tavulla seuraa painoton persoonapronomini, esim. μου, σου, μας, toinen aksentti kirjoitetaan persoonapronominia edeltävälle tavulle: το μάθημά μου, τα μαθήματά μου, το πουκάμισό σου, το αυτοκίνητό μας. Samoin menetellään lyhyissä imperatiivilauseissa: δώσε μου το, απόδειξέ το.

6. Tietyissä tapauksissa painotus ei sanaa taivutettaessa säily samassa paikassa kuin sanan perusmuodossa. Näin tapahtuu, kun sanan viimeinen tavu sisältää vokaalin, joka alun perin oli pitkä. (η, ει, ου, ω). Nomineista puhuttaessa tätä tapahtuu etenkin genetiivin yksikössä ja monikossa. Esimerkiksi: το πρόσωπο - του προσώπου - των προσώπων, το τηλέφωνο - το τηλεφώνου - των τηλεφώνων.

7. Maskuliini

Sääntö: kolmetavuiset sanat, jotka päättyvät -ος ja joiden paino on ensimmäisellä tavulla paino siirtyy genetiivin yksikössä sekä genetiivin ja akkusatiivin monikoissa toiseksi viimeiselle tavulle: ο κύριος - του κυρίου - των κυρίων, ο άνθρωπος - του ανθρώπου - των ανθρώπων - τους ανθρώπους .

Sääntö: kaksitavuiset sanat, jotka päättyvät -ας ja sanat, jotka päättyvät -ίας saavat monikon genetiivissä painon viimeiselle tavulle: μήνας - μηνών, άντρας - αντρών, ταμίας - ταμιών.

Sääntö: sanat, jotka päättyvät -ης käyttäytyvät samoin: ναύτης - ναυτών.

8. Feminiini

Sääntö: monilla feminiinisillä sanoilla monikon genetiivin paino on viimeisellä tavulla riippumatta siitä, missä kohdin paino on nominatiivissa: θάλασσα - θαλασσών, ώρα - ωρών, καρδιά - καρδιών, γυναίκα - γυναικών.

Sanat, jotka päättyvät -άδα, -ίδα ja -ότητα eivät koskaan käyttäydy näin, paitsi: εβδομάδα - εβδομάδων, εφημερίδα - εφημερίδων, προσωπικότητα - προσωπικοτήτων.

9. Neutri

Sääntö: Neutrin sanat, jotka päättyvät -ι saavat yksikön ja monikon genetiivissä painon viimeiselle tavulle riippumatta nominatiivin painotuksen sijainnista: σπίτι - σπιτιού - σπιτιών.

Sääntö: Neutrin sanat, jotka päättyvät -μα saavat genetiivissä lisätavun. Tästä on seurauksia sanoille, joissa on kolme tai useampi tavua ja paino ensimmäisellä tavulla, kuten μάθημα. Genetiivin yksikössä paino siirtyy yhdellä tavulla ja genetiivin monikossa vielä yhdellä tavulla, koska ω viimeisessä tavussa alun perin oli pitkä vokaali. Siten: μάθημα - μαθήματος - μαθήματα - μαθημάτων.